

Jörgen Pettersson och Matias Karlson Björnstad inledde hela festivalen med Festeggiamento nr 2 från 1999 av Miklós Maros, som hörde till dem som drog igång den första upplagan av Svensk Musikvår en gång.

Svensk Musikvår blickar både framåt och bakåt

Äldre tonsättare faller ofta utanför musiklivet, de kommer inte med i den projekthysteri som råder i landet, och därmed går de yngre tonsättarna och utövande musikerna miste om massor av viktig kunskap, som inte kan överföras från de äldre till de yngre.

Detta sades redan vid förra årets upplaga av Svensk Musikvår, och festivalledaren, altosaxofonisten i Stockholms Saxofonkvartett, Jörgen Pettersson, betonade den här bristen ännu tydligare i år. Här ville man göra något åt saken, vilket märktes i programmet, där även verk av äldre, ibland avlidna tonsättare, fanns med.

Annars var detta förstas en festival för ny, svensk musik. Från att 2016 ha baserats på ideella insatser, hade en rad institutioner tagit in Svensk Musikvår som en del i

sin verksamhet. De hade då ställt upp med lokaler, personal och marknadsföring, och därmed kunde man också nå ut till en bredare publik. Nyskriven musik är idag också betydligt mer mångfacetterad än för bara ett par decennier sedan, den är inte bunden till någon speciell tradition eller stil, och detta ville man visa upp. Tonsättare från tidigare generationer var alltså representerade för att främja kunskapsöverföringen från dem, och för att man vill visa, hur musiken utvecklats från mitten av 1900-talet, men även musik-

högskolelever deltog, såväl musiker som tonsättare. För de unga tonsättarna bör det ha känts stimulerande att få sin musik spelad i ett större sammanhang, och samtidigt var det viktigt att de unga musikerna fick spela och upptäcka den nya musiken, så att den kan få en framtid, menade Jörgen Pettersson, som dessutom betonade vikten av att ”uppfostra” en publik:

– Vi har från början målmedvetet arbetat

Fortsätter på nästa sida ↓

Stockholms Saxofonkvartett i Ylva Bencantors "Omen".

med detta genom att bjuda in Täby musikklasser, Södra Latin, Kungsholmens gymnasium, m.fl., och från att ha kunnat namnet på ett fåtal nutida tonsättare visade det sig så småningom, att eleverna lärde sig massor av namn, så det vi gör betyder något.

Att utvidga festivalen har inte varit något självändamål, men ändå kom årets upplaga att bli mer omfattande än någonsin, vilket till en del berodde på FST:s hundraårsjubileum, att Fylkingen fyller 85 och KVA 10, och att fler föreningar än tidigare engagerat sig. Festivalens profil var "FST-medlemmen", och hela 160 verk varav 40 uruppföranden stod på programmet från den 15 t.o.m. den 23 mars.

Att Svensk Musikvår blivit så framgångsrik förklarade Jörgen Pettersson med att det finns ett behov av att visa upp det som skrivs idag.

Festivalen har blivit ett slags mäsas för den nya, svenska musiken. Självklart har tonsättarna och musikerna en stor del i framgången. De har hjälpt till på olika sätt och inte bara med själva musiken, så det är en konstnärsdriven festival.

Ett problem med Svensk Musikvår var att den helt och hållet ägde rum i Stockholm, men det fanns ändå möjlighet att ta del av konserterna på andra håll i landet, genom att man "livestreamade" konserterna, d.v.s. sände dem direkt på Internet, men inte bara det: av dem som tidigare år tagit del av dessa internetsändningar har 40 % varit bosatta utomlands, och utländska ensembler har visat intresse för att spela musik av svenska tonsättare i sina egna konsertserier.

Om det blir någon fortsättning på Svensk Musikvår vet ingen, men viljan finns. Massor av ideellt arbete har lagts ned, men pengar har ändå behövts, och bland 24 sponsorer är Musikverket huvudsponsor. De beviljar

vanligtvis projektbidrag i upp till tre år, men Svensk Musikvår har hittills sökt bidrag ett år i taget för att undvika att bli ett projekt. Planeringen blir därigenom mycket kortsiktig och verksamheten svår att bedriva, för faller något bidrag bort, måste man försöka klara

av situationen ändå genom ännu mer ideellt arbete. Men det är ju inte unikt i det fria musiklivet.

**CALLE FRIEDNER
TEXT OCH FOTO**

Madeleine Jonsson Gille framförde sitt eget stycke New Paintings.